

МЕХАНІЗМ НОРМУВАННЯ РІВНІВ ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ З ТОЧКИ ЗОРУ СТАБІЛЬНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Бойченко К. В., студентка

*Науковий керівник: Герасимова О. Л., к.т.н., доцент
Придніпровська державна академія будівництва та архітектури*

На динаміку фінансової кризи, її глибину та наслідки негативно впливають не тільки об'єктивні, але й суб'єктивні фактори, в першу чергу недосконалість структури та методів управління. Внутрішнє та зовнішнє середовища підприємства визначають сукупність факторів, які впливають на успішність реалізації інвестиційних проектів. Оскільки фактичні витрати під час реалізації проекту можуть відхилятися від запланованих через ряд обставин, уся інформація щодо незапланованих змін повинна зводитися до одного – розрахунку ефективності інвестиційних витрат, які впливають на термін окупності інвестиційного проекту.

Система управління розглядається не в сталому режимі, в статистиці, а в динаміці. Це приводить до потреби забезпечення стійкості системи й розгляду загальних положень динаміки систем керування.

Класична схема управління включає два компоненти: об'єкт управління (яким управляють) та суб'єкт управління (який управляє). Суб'єкт управління часто називають керуючим органом чи органом управління. Управлінські рішення (управлінські сигнали) здатні впливати на поведінку об'єкта управління. Під час прийняття рішень аналізуються всі можливі альтернативи розвитку системи й вибираються найбільш рентабельні та найменш ризиковані.

У діяльності підприємства джерела можливих стабільних доходів, інвестицій, кредитів можуть з'являтися, змінюватися або зовсім зникати. Крім того, партнери можуть стрибкоподібно змінювати обсяги та асортимент продукції, що постачається. Такі дії призводять до нерівномірного впливу зовнішнього середовища на окреме підприємство. Як вказує А. Колобов, саме тому в таких випадках треба говорити про формування стійкості підприємства [3].

Вірогіднісі (стохастичні) методи дослідження стійкості результативних, критеріальних показників стосовно варіювання початкових параметрів (розподілу вірогідностей, областей зміни величин та ін.) аналізують чутливість проекту. Метод Монте-Карло дозволяє розподілити вірогідності розподілу можливих результатів

проекту. Як правило, функцію розподілу кожної випадкової змінної приймають за нормальним законом.

Аналітик повинен приблизно визначити вид вірогідності з двох категорій розподілу: симетричних (нормальне (закон Гауса), постійне (рівномірне, трикутне)) та несиметричне (кроковий розподіл). На жаль, терміни «трикутне» та «кроковий розподіл» не зустрічаються у вітчизняній літературі. У рамках цієї моделі здійснюється значна кількість ітерацій, що дозволяють установити, як себе веде результативний показник (у яких межах коливається, який має розподіл) при підстановці в модель різноманітних змінних відповідно до заданого розподілу [2].

Як результативний показник частіш за все використовуються показники ефективності. Для інвестиційно-будівельних проектів таким показником є рентабельність, дохідність проекту, який значною мірою залежить від постійного контролю рівня витрат на виконання робіт (кошторисної вартості).

Доречним є розподіл витрат на змінні та постійні для складання гнучких кошторисів, які дають змогу оперативно обчислювати кошториси й перераховувати планові витрати на фактичні для різних варіантів обсягу виконаних робіт.

Серед робіт вітчизняних і зарубіжних учених та спеціалістів у сфері оптимізації економічної ефективності функціонування підприємств і корпорацій виділяються роботи А. Денисова та С. Жданова [1], в яких була розроблена еталона універсальна нормована модель прибутковості (збитковості) випуску продукції. Ця модель дозволяє залежно від співвідношень постійних та змінних витрат, витрат та відносної ціни визначити фіксований рівень прибутковості чи збитковості в частках або відсотках до собівартості.

На нашу думку, витрати підприємства, особливо в період кризи, слід розділяти не тільки на постійні та змінні (чи прямі та непрямі), а на постійні, змінні й ті, що регулюються.

Кожний варіант управлінського рішення повинен бути оціненим у якісних параметрах за допомогою методів дослідження у сфері управління та моделювання. Така оцінка повинна визначити розмір можливих збитків і прибутку. Планування діяльності за допомогою нормативних співвідношень, таких як норма прибутку на інвестований капітал, дає загальне уявлення про те, як діє комплекс заходів, що визначають тактичну та стратегічну лінію поведінки учасників інвестиційного процесу.

Література.

1. Денисов, А. Ю. Экономическое управление предприятием и корпорацией [Текст] / А. Ю. Денисов, С. А. Жданов. – М.: Издательство «Дело и сервис», 2002. – 416 с.
2. Мазур, И. И. Управление проектами: справочное пособие [Текст] / И. И. Мазур, В. Д. Шапиро. – М.: Высшая школа, 2001. – 875 с.
3. Колобов, А. А. Менеджмент высоких технологий. Интегрированные производственно-корпоративные структуры: организация, экономика, управление, проектирование, эффективность, устойчивость [Текст] / А. А. Колобов. – М.: Изд-во «Экзамен», 2008. – 621 с.

ГОЛОВНІ ТЕНДЕНЦІ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Шелегова А. О., студентка

Науковий керівник: Дмитрієва О. І., к.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

В даний час сила організації все більшою мірою стала залежати від її внутрішньої конкурентоспроможності, що ґрунтується на знаннях і досвіді. Менеджери, керівники різних рангів тепер повинні спиратися на ті важелі, які стали визначальними в останні роки: швидкість підготовки і прийняття рішень; гнучкість; делегування повноважень компетентним працівникам; робота в командах; здатність працювати на перспективу, виконуючи короткострокові завдання і орієнтуючись на стратегічні установки.

Управлінська праця відрізняється складністю і різноманіттям, наявністю великого числа форм і видів, багатосторонніми зв'язками з різними явищами і процесами.

Перше, з чого починається професійний менеджмент, здатний забезпечити високий рівень якості виробленої підприємством продукції - це аналіз сформованого на підприємстві положення, проведений з метою всебічної оцінки його діяльності з метою подальшого реінжинірингу. Він дає можливість виявити основні вузькі місця, що не дозволяють виробляти досить якісну продукцію, і визначити шляхи і цілі, досягнення яких необхідно для їх усунення.

Підвищення ефективності управлінської діяльності здійснюється за допомогою системи управління підприємством - комплексу